

[Statsministeren.]

dens vitterligt nordiske indhold — selvfølgeig, hr. Aksel Larsen, havde den nordisk indhold — så synes jeg, at den indignation, hr. Aksel Larsen lægger for dagen fra denne talerstol, er fuldstændig kunstig, komplet kunstig. Og når man så bagefter hører hr. Aksel Larsen være indigneret over venstres markedsstandpunkt, synes jeg ærlig talt, at indignationen virkede dobbelt kunstig.

Der er i denne tale sagt ting — og jeg kan i det store og hele bekræfte den måde, hr. Niels Westerby resumerede det på — som har vakt interesse i Europa, og med rette vakt interesse; men der er ikke sagt noget i den tale, som strider mod det parlamentariske grundlag for markedspolitikken i det høje ting.

Jo, jeg kan bekræfte, hvad hr. Niels Westerby sagde. Punkt 1 i regeringens markedspolitik er, at vi ikke vil gå dansk ene-gang til fællesmarkedet — og dermed tror jeg jeg også i forhold til hr. Baunsgaard besvarer et væsentligt punkt — at vi derimod vil skabe ikke blot dialoger, men også gerne diskussioner på andre leder for at opnå den store og brede europæiske løsning, som er vort endemål, at vi vil tilstræbe, at så meget af dette som muligt kan foregå på nordisk basis, og at vi mener at have nået et foreløbigt resultat i disse bestræbelser med henblik på Kennedyrunden. Jeg synes, det er ganske godt resumeret og svarer til det, der er regeringens opfattelse.

Hr. Poul Hartling havde åbenbart misforstået det, jeg sagde om venstres skatteprogram. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan hr. Poul Hartling kan få den opfattelse, at jeg havde bedt om skatteskalaer. Jeg vil endda nære tvivl om, at jeg overhovedet har brugt dette ord; det er mig i hvert fald ikke bevidst. Jeg bebrejder ikke hr. Poul Hartling og venstre, at man ikke på mødet i Odense har fastlagt skatteskalaer; det er noget, der er meget svært at lave, det har jeg megen erfaring for. Det, jeg bebrejder venstre, er, at man ikke kan sige, om momsens skal ligge på 10 pct. eller på 20 pct., eller hvilket sted imellem disse to grænser man vil lægge momsens. Det synes jeg man må kunne forlange af et politisk parti.

Hr. Poul Hartling vil spørge, om jeg da kan give svar på det for regeringens ved-

kommende, og det kan jeg, idet finansministeren i løbet af kort tid vil genfremsætte lovforslaget om en 10 pct.s merværdioms. Det forslag står vi ved, og vi vil som ved tidligere lejligheder fremlægge skitser for, hvor stor en forhøjelse af proportionalstrækket der kan opnås på grundlag af denne moms. Vi synes virkelig, at når venstre lægger så stor vægt på alle disse ting, bør de kunne sige, med hvilken procent de vil opkræve moms, og som en følge deraf kunne udregne, hvor langt man kan gå med proportionalstrækket. Det er det, jeg har spurgt om, og jeg synes ikke, det er et groft spørgsmål at stille; jeg synes, det er et ganske rimeligt spørgsmål.

Det er heller ikke noget, vi i socialdemokratiet siger, fordi det har vi brug for, som hr. Poul Hartling sagde; nej, det har vi såmænd ikke brug for, men jeg kunne tænke mig, at venstre havde brug for det. Jeg tror ærlig talt, venstre vil få god brug for at kunne sige, hvor man vil lægge sin moms, og det er nu ikke så let at komme uden om spørgsmålet om, hvorvidt et givet skattesystem har social slagside eller ej, når man ikke kan besvare, hvor højt momsprocenten kommer til at ligge. Det er ganske indlysende for enhver, at jo højere denne momsprocent placeres, des sværere er det at undgå den sociale slagside.

Her ved jeg godt, at hr. Poul Hartlings standpunkt er, at til trods for at han ikke ved, hvilken momsprocent han vil have, og til trods for at han ikke ved nøjagtigt — går jeg ud fra — hvor højt proportionalstrækket skal gå, så har han ganske nøjagtige beregninger for, at den sociale ligevægt er i orden. Der er noget her, der ikke virker helt logisk. Derimod er det logisk at sige, at jo højere momsens sættes i vejret, i jo højere grad skatten lægges over på forbrugerne, des sværere er det at opretholde den sociale balance. Det er en tankerække, der er logik i.

Jeg ønsker altså ikke at „bruge“ noget, og jeg ønsker ved denne lejlighed så lidt som ved nogen anden at være grov; men jeg synes, det er et rimeligt spørgsmål at stille venstre: hvor ligger jeres moms, er det på 10, 12 eller 15 pct., var det $16\frac{3}{4}$, eller er det på 20 pct.? Og hvis I kommer så højt op som til 20, hvordan vil I så løse de sociale problemer, det rejser blandt store dele af for-